

ਅਧੀਨੀ ਸਿਵਲ

ਐਮ.ਐਮ.ਦੁਲਟ ਅਤੇ ਐਮ.ਕੇ.ਰਥੂਰ ਜੇ.ਜੇ.

ਮੈਂਟਰਲ ਬੈਂਕ ਆਫ ਇੰਡੀਆ ਲਿਮਿਟੇਡ., - ਅਧੀਨਰਤਾ।

ਬਨਾਮ

ਗੋਰਲ ਚੰਦ - ਉੱਤਰਦਾਤਾ

1965 ਦੀ SAO 182-D.

ਦਿੱਲੀ ਰਿਗਾਇਆ ਨਿਯੰਤਰਣ ਐਕਟ (1958 ਦਾ 49) - ਧਾਰਾ 38- ਅੰਬਿਟ ਅਤੇ ਦਾ ਖੋਰਾ—ਅਧਿਕਾਰ ਦੇ ਅਧੀਨ ਅਧੀਲ ਰਰਨ ਯੋਗ ਆਦੇਸ਼—ਅਧੀਲ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਰਾਨੂੰਨ 8 ਫਰਵਰੀ —ਦਾ ਨਿਰਭਾਣ।

ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸਿਵਲ ਪ੍ਰਰਿਰਿਯਾ ਜਾਬਤਾ ਅਧੀਨ ਕੋਈ ਗੁਰਮ ਅਧੀਲਯੋਗ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ, ਇਸ ਦਾ ਦਿੱਲੀ ਸੈਂਟ ਕੋਰੋਲ ਐਕਟ, 1958 ਦੀ ਧਾਰਾ 38 ਦੇ ਦਾਇਰੇ 'ਤੇ ਬਹੁਤਾ ਅਮਰ ਨਹੀਂ ਥੈਂਦਾ। ਧਾਰਾ 38 ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਅਧੀਲ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ, ਇਹ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ। ਇਹ ਖੁੱਫਣ ਲਈ ਫੁਰਵਾਂ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਵਿਚਾਰ ਅਧੀਨ ਗੁਰਮ ਦੀਵਾਨੀ ਪ੍ਰਰਿਰਿਯਾ ਜਾਬਤਾ ਅਧੀਨ ਅਧੀਲਯੋਗ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ। ਉਕਤ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 37(2) ਦਾ ਪ੍ਰਰਭਾਵ ਸਾਮਿਲ ਰਰਨਾ ਹੈ! ਦਿੱਲੀ ਸੈਂਟ ਕੋਰੋਲ ਐਕਟ ਵਿੱਚ ਕੋਡ ਆਫ ਸਿਵਲ ਪ੍ਰਰੋਸੀਜਰ ਦੇ ਕੁਝ ਉਪਬੰਧ। ਜੇ ਧਾਰਾ 37(2) ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਧੁਰਾ ਪ੍ਰਰਭਾਵ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਸ ਨੂੰ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਲਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਛੋਟੇ ਕਾਰਨਾਂ ਦੀ ਅਦਾਲਤ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਦੀਵਾਨੀ ਪ੍ਰਰਿਰਿਯਾ ਦੇ ਵਿਯੀਗਤ ਉਪਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਦਿੱਲੀ ਸੈਂਟ ਕੋਰੋਲ ਐਕਟ ਵਿਚ ਕਲਮ ਅਤੇ ਸਿਆਹੀ ਨਾਲ ਲਿਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। , 1958. ਇਸ ਲਈ, ਇਸ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਰੱਖਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜੇ ਕਿ ਦਿੱਲੀ ਰਿਗਾਇਆ ਕੋਰੋਲ ਐਕਟ, 1958 ਦੇ ਅਧੀਨ ਬਣਾਏ ਜਾ ਸਕਦੇ ਹਨ, ਕੋਡ ਆਫ ਸਿਵਲ ਪ੍ਰਰੋਸੀਜਰ ਦੇ ਅਜਿਹੇ ਉਪਬੰਧ, ਜੋ ਕਿ ਸਮਾਲ ਕਾਜ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਅਭਿਆਸ ਅਤੇ ਪ੍ਰਰਿਰਿਯਾ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹਨ। ⑧, ਦਿੱਲੀ ਰਿਗਾਇਆ ਨਿਯੰਤਰਣ ਐਕਟ ਵਿੱਚ ਸਾਮਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਅਜਿਹੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਉਪਬੰਧ ਦੇ ਤਹਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਇੱਕ ਆਦੇਸ਼ "ਇਸ ਐਕਟ ਦੇ ਅਧੀਨ" ਉਕਤ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 38 ਦੇ ਅਰਥਾਂ ਵਿੱਚ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਇੱਕ ਆਦੇਸ਼ ਹੋਵੇਗਾ।

ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਦਿੱਲੀ ਰਿਗਾਇਆ ਕੋਰੋਲ, 1958 ਦੀ ਧਾਰਾ 38 ਅਧੀਨ ਇੱਕ ਅਧੀਲ "ਇਸ ਐਕਟ ਦੇ ਅਧੀਨ ਕੀਤੇ ਗਏ ਕੋਰੋਲਰ ਦੇ ਹਰ ਗੁਰਮ" ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਹੀ ਸਮਰੱਥ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਇਹ ਹੋਰ ਲਿਖਿਆਂ ਹੈ ਕਿ ਧਿਰਾਂ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਨੂੰ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪ੍ਰਰਭਾਵਿਤ ਨਾ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਆਰਡਰ ਨੂੰ ਧਾਰਾ 38 ਦੇ ਚਿੰਤਨ ਦੇ ਨਾਲ ਇੱਕ ਆਦੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਪਰ ਰਿਗਾਇਆ ਕੋਰੋਲਰ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹਰ ਗੁਰਮ ਜਾਂ ਤਾਂ ਐਕਟ ਦੇ ਸਕੱਸਟ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਜਾਂ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਧਾਰਾ 37(2) ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਇਸ ਵਿੱਚ ਸਾਮਲ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਿਵਲ ਪ੍ਰਰਿਰਿਯਾ ਦੀ ਜਾਬਤਾ ਅਧੀਲਯੋਗ ਹੋਵੇਗੀ, ਬਸਰਤੇ ਅਜਿਹਾ ਗੁਰਮ ਆਖਰਕਾਰ ਧਿਰਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਝਗੜੇ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਪਾਰਟੀ ਨੂੰ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਅਤੇ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਅਧਿਕਾਰ ਤੋਂ ਵਾਂਝਾ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਸਿਰਫ ਰਸਮੀ ਜਾਂ ਵਾਰਤਾਲਾਪ ਗੁਰਮ ਨਹੀਂ ਹੈ। . ਦੂਜੇ ਸਬਦਾਂ ਵਿੱਚ, ਅਜਿਹੇ ਹਰ ਆਦੇਸ਼ ਅਧੀਲਯੋਗ ਹੋਣਗੇ, ਸਿਰਫ ਪ੍ਰਰਿਰਿਯਾਤਮਕ ਆਦੇਸ਼ਾਂ ਜਾਂ ਆਦੇਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ ਜੋ ਪਾਰਟੀਆਂ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਜਾਂ ਦੇਣਦਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਰਭਾਵਤ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਪਤਾ ਲਗਾਉਣ ਲਈ ਹਰੇਕ ਆਦੇਸ਼ ਦੀ ਪ੍ਰਰਿਰਿਯਾ ਨੂੰ ਦੇਖਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਅਧੀਲ ਯੋਗ ਆਦੇਸ਼ਾਂ ਦੀ ਸੁਰੇਣੀ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ। ਕਮਿਸ਼ਨ ਨੂੰ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਆਦੇਸ਼ ਸਿਰਫ ਇੱਕ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੱਥ ਦੇ ਸਬੂਤ ਦੇ ਢੰਗ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇੱਕ ਪ੍ਰਰਿਰਿਯਾਤਮਕ ਪ੍ਰਰਿਰਿਯਾ ਦੀ ਇੱਕ ਆਦੇਸ਼ ਹੈ ਅਤੇ ਅਧੀਲਰਤਾ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਜਾਂ ਦੇਣਦਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਰਭਾਵਤ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ, ਇਸਲਈ, ਅਧੀਲਯੋਗ ਆਦੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਹੈ।

ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਧੀਲ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਰਾਨੂੰਨਾਂ ਨੂੰ ਅਧਿਕਾਰ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਇੱਕ

ਉਦਾਹਰਣ ਵਾਲੀ ਨਿਰਮਾਣ ਦਿੱਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਉਥੇ ਚਲੇ ਗਏ। ਅਧਿਕਾਰ ਨੂੰ ਪ੍ਰਤਿਬੱਧਤ ਜਾਂ ਇਨਕਾਰ ਨਹੀਂ ਰੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ, ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਅਜਿਹੀ ਉਮੀਦ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਸਾਡੀਆਂ ਅਦਾਲਤਾਂ ਇਸ ਨਿਯਮ ਨੂੰ ਮਾਨਤਾ ਦਿੰਦੀਆਂ ਹਨ ਕਿ ਕਿਸੇ ਕਾਰਨ ਦੀ ਅਧੀਲ ਇੱਕ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ ਲਈ ਇੱਕ ਰੀਮਤੀ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਦੇ ਉਲਟ, ਅਸਥਿਰ ਮੰਦਰਾਂ ਦੀ ਅਣਹੋਂਦ ਵਿੱਚ, ਅਧੀਲਾਂ ਨੂੰ ਨਿਯਮਤ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਅਤੇ ਨਿਯਮਾਂ ਨੂੰ ਇੱਕ ਉਦਾਰ ਨਿਰਮਾਣ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਵੀ ਮਾਨਤਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਅਧੀਲ ਇੱਕ ਉਧਾਰ ਹੈ ਜੋ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਅਨੁਕੂਲ ਹੈ ਅਤੇ ਇੱਕ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਕਦੇ ਵੀ ਇਨਕਾਰ ਨਹੀਂ ਰੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਇਸਦਾ ਜ਼ਬਤ ਜਾਂ ਤਿਆਗ ਨਿਰਣਾਇਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਨਹੀਂ ਦਿਖਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਮੌਕੇ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ, ਇੱਕ ਅਧੀਲ ਨੂੰ ਹਮੇਸ਼ਾ ਇਨਕਾਰ ਕਰਨ ਦੀ ਬਜਾਏ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ।

, ਰੈੱਡ ਰੈਟਰੋਲਰ, ਦਿੱਲੀ, ਮਿਤੀ 29 ਮਈ, 1965 ਦੀ ਖੁਸ਼ੀ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਸ਼੍ਰੀ ਐਮ. ਐੱਸ. ਖੱਟਰ, ਰਿਗਾਇਆ ਰੈਟਰੋਲ ਟਿਰਬਿਊਨਲ, ਦਿੱਲੀ, ਮਿਤੀ 11 ਜੂਨ, 1965 'ਤੇ ਦੂਜੀ ਅਧੀਲ, ਬਿਨੈਕਾਰ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦਿੰਦੇ ਹੋਏ ਅਤੇ ਰੱਦ ਕਰਦੇ ਹੋਏ। ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ ਅਤੇ ਅੱਗੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੇਣਾ ਕਿ ਜਵਾਬਦੇਹ ਦੇ ਸਬੂਤ ਨੂੰ ਬੰਦ ਮੰਨਿਆ ਜਾਵੇਗਾ।

ਯੋਗੇਸ਼ਵਰ ਦਿਆਲ ਅਤੇ ਰੋਜ਼ੈਲ ਮਹਿਰਾ, ਵਕੀਲ, ਅਧੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਲਈ।

ਐਮਐਸ ਚੱਢਾ ਨੇ ਜਵਾਬਦੇਹੀ ਲਈ ਐਡਵੋਕੇਟ ਰੀਤਾ।

ਨਿਰਣਾ

ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਇਹਨਾਂ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ: -

ਕ੍ਰਿਸ਼ਨਾ, ਜੇ.— ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਅਧੀਲਕਰਤਾ, ਮੈਂਟਰਲ ਬੈਂਕ ਆਫ ਇੰਡੀਆ ਲਿਮਿਟੇਡ, ਗੋਕਲ ਚੰਦ ਦੇ ਅਧੀਨ ਰਿਗਾਇਦਾਰ ਹੈ, ਵਿਵਾਦ ਵਿੱਚ ਪਰਿਸਰ ਵਿੱਚ ਜਵਾਬਦਾਤਾ ਹੈ। ਮਰਾਨ ਮਾਲਕ ਨੇ ਸਰਕਾਰਤਮਕ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਨਿੱਜੀ ਲੋੜ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਰਿਗਾਇਦਾਰ ਨੂੰ ਕੱਢ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਦਿੱਤੀ। ਰਿਗਾਇਦਾਰ ਦੁਆਰਾ ਦੇ ਫੁਟਰਲ ਅਰਜ਼ੀਆਂ ਦਿੱਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਵੇਰਵੇ ਰਿਗਾਇਆ ਰੈਟਰੋਲਰ, ਦਿੱਲੀ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਹਨ। ਪਹਿਲੀ ਦਰਖਾਸਤ ਵਿੱਚ ਰਿਗਾਇਆ ਮੀ ਕਿ ਪ੍ਰਤਾਪ ਚੰਦ, ਜਿਸ ਦੀ ਜ਼ਮੀਨ ਮਾਲਕ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਜਗ੍ਹਾ ਦੀ ਲੋੜ ਨੂੰ ਬੇਦਖਲ ਕਰਨ ਲਈ ਜ਼ਮੀਨ ਬਣਾ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਦੀ 51 ਰਾਜਪੁਰ ਰੋਡ, ਦਿੱਲੀ ਵਿਖੇ ਵਾਫੀ ਰਿਗਾਇਸ ਮੀ, ਇਸ ਲਈ, ਉਸ ਨੂੰ ਨਿਕੁਰਤ ਕਰਨਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਸੀ। ਕਮ ਮਿਸ਼ਨਰ ਘਰ ਦੀ ਯੋਜਨਾ ਤਿਆਰ ਕਰਨ। ਦੂਜੀ ਅਰਜ਼ੀ ਵਿੱਚ, ਰਿਗਾਇਦਾਰ ਨੇ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਕਿ 17, ਅਲੀਪੁਰ ਰੋਡ, ਦਿੱਲੀ ਵਿਖੇ ਸਥਿਤ ਪੂਰੇ ਘਰ ਵਿੱਚ ਰਿਗਾਇਸ, ਜਿੱਥੇ ਮਰਾਨ ਮਾਲਕ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ, ਤਿੰਨ ਕਮਰਿਆਂ ਤੋਂ ਵੱਧ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮਰਾਨ ਮਾਲਕ ਦੁਆਰਾ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ, ਮਰਾਨ ਮਾਲਕ ਇਸ ਵਿੱਚ ਜਾਇਜ਼ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਹ ਕਹਿੰਦਿਆਂ ਕਿ ਉਸ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਰਿਗਾਇਸ ਲਈ ਵਿਵਾਦਤ ਥਾਂ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ। ਇਸ ਦਰਖਾਸਤ ਰਾਹੀਂ ਇਹ ਅਰਦਾਸ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ, "ਇਸ ਲਈ ਨਿਆਂ ਦੇ ਹਿੱਤ ਵਿੱਚ ਨਿਮਰਤਾ ਸਹਿਤ ਇਹ ਅਰਦਾਸ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ 17, ਅਲੀਪੁਰ ਰੋਡ, ਦਿੱਲੀ ਵਿਖੇ ਜਾਣ ਲਈ ਪਹਿਲਾਂ ਤੋਂ ਹੀ ਇੱਕ ਕਮਿਸ਼ਨ ਨਿਕੁਰਤ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ ਅਤੇ ਤਿਆਰ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ। ਇਸ ਇਮਾਰਤ ਦੀ ਵਿਸਤ੍ਰਿਤ ਯੋਜਨਾ ਦਾਇਰ ਕਰੋ। ਉਪਰੋਕਤ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਦੂਸਰੀ ਅਰਜ਼ੀ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਇਹ ਸੀ, "ਇਸ ਲਈ, ਇਹ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਇਮਾਰਤ 51 ਦੀ ਵਿਸਤ੍ਰਿਤ ਯੋਜਨਾ ਤਿਆਰ ਕਰਨ ਅਤੇ ਫਾਈਲ ਕਰਨ ਲਈ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਦੇ ਖਰਚੇ 'ਤੇ ਇੱਕ ਕਮਿਸ਼ਨ - ਇੱਕ ਡਰਾਫਟਮੈਨ ਜਾਂ ਇੱਕ ਇੰਜੀਨੀਅਰ - ਨਿਕੁਰਤ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ, ਰਾਜਪੁਰ ਰੋਡ, ਦਿੱਲੀ। 51, ਰਾਜਪੁਰ ਰੋਡ ਘਰੇ ਅਰਜ਼ੀ ਦੇ ਜਵਾਬ ਦੇ ਨਾਲ, ਰਿਗਾਇਆ ਰੈਟਰੋਲਰ ਨੇ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਕਿ ਰੋਮ ਦੀਆਂ ਸਥਿਤੀਆਂ ਵਿੱਚ ਯੋਜਨਾ ਤਿਆਰ ਕਰਨਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਨਹੀਂ ਸੀ ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ, ਧਿਰਾਂ ਵੱਲੋਂ ਆਪਣੇ ਸਬੂਤ ਬੰਦ ਕਰ ਦਿੱਤੇ ਜਾਣ ਅਤੇ ਰੋਮ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਇਸਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਸੀ। ਲੰਬੇ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਲੰਬਿਤ ਹੈ। ਇੱਕ ਹੋਰ ਅਰਜ਼ੀ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਰਿਗਾਇਆ ਰੈਟਰੋਲਰ ਨੇ ਰਿਗਾ, "ਰਿਗਾਇਦਾਰ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ 17, ਅਲੀਪੁਰ ਰੋਡ, ਦਿੱਲੀ ਵਿੱਚ ਪੂਰੇ ਘਰ ਵਿੱਚ ਰਿਗਾਇਸ ਤਿੰਨ ਕਮਰਿਆਂ ਤੋਂ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ

ਜੈ ਅਤੇ ਇੱਕ ਸਥਾਨਕ ਰਮਿਸ਼ਨਰ ਨਿਯੁਕਤ ਰੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਯੂਰੋ ਘਰ ਦੀ ਯੋਜਨਾ ਤਿਆਰ ਕਰਨ ਲਈ। ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਗਵਾਹ ਦੇ ਬਰਮੇ ਵਿੱਚ ਆਇਆ ਅਤੇ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੂੰ ਉਸਦੇ ਰਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਰਿਗਾਇਸ ਦੀ ਹੱਦ ਬਾਰੇ, ਉਸ ਤੋਂ ਖੁੱਛਗਿੱਛ ਕਰਨ ਦਾ ਯੂਰਾ ਖੋਰਾ ਸੀ। ਉਸ ਨੇ ਦੱਸਿਆ ਹੈ ਕਿ 17, ਅਲੀਪੁਰ ਰੋਡ, ਦਿੱਲੀ ਦੇ ਬਾਰੀ ਹਿੱਸੇ ਹੋਰ ਵਿਯਕਤੀਆਂ ਦੇ ਰਬਜ਼ੇ ਵਿਚ ਹਨ। ਪਹਿਲਾਂ ਵੀ, ਰਿਗਾਏਦਾਰ ਦੁਆਰਾ ਅਜਿਹੀ ਅਰਜ਼ੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਮੇਰੇ ਦੁਆਰਾ 7 ਮਾਰਚ, 1964 ਦੇ ਆਖਣੇ ਆਰਡਰ ਦੁਆਰਾ ਅਸਵੀਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਮੈਂ ਮੇਰੇ ਖਿਛਲੇ ਆਰਡਰ ਦੀ ਸਮੀਖਿਆ ਕਰਨ ਅਤੇ ਇਸ ਅਰਜ਼ੀ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦੇਣ ਦਾ ਕੋਈ ਹੋਰ ਕਾਰਨ ਨਜ਼ਰ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦਾ ਹੈ।" ਇਸ ਫੈਸਲੇ ਤੋਂ ਦੁਖੀ ਹੋ ਕੇ ਰਿਗਾਏਦਾਰ ਨੇ ਸੈਂਟ ਕੰਟਰੋਲ ਟਿਰਬਿਊਨਲ ਕੋਲ ਅਪੀਲ ਕੀਤੀ। ਟਿਰਬਿਊਨਲ ਨੇ ਮਾਊਥ ਏਮੀਆ ਇੰਡਸਟਰੀਜ਼ ਪਰਾਈਵੇਟ ਲਿਮਟਿਡ ਬਨਾਮ ਐਸਬੀ ਸਰੂਪ ਸਿੰਘ (1) ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਦਿਆਂ ਰਿਗਾ ਰਿ ਰਿਗਾਇਆ ਕੰਟਰੋਲਰ ਦਾ ਗੁਰਮ ਦਿੱਲੀ ਰਿਗਾਇਆ ਕੰਟਰੋਲ ਐਕਟ (1958 ਦਾ 59) ਅਧੀਨ ਕੋਈ ਗੁਰਮ ਨਹੀਂ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ, ਅਪੀਲਯੋਗ ਨਹੀਂ।

ਯੋਰਰ ਮੱਲ ਬਨਾਮ ਪਰੇਮ ਵਿੱਚ ਡੀ ਕੇ ਮਹਾਜਨ, ਜੇ. ਦੇ ਫੈਸਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਟਕਰਾਲ ਸੀ। ਨਾਥ ਅਤੇ ਹੋਰ (2), ਅਤੇ ਉਵਰਸੀਜ਼ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਪਰਾਈਵੇਟ ਲਿਮਟਿਡ ਬਨਾਮ ਫਰੀਰ ਚੰਦ, ਐਮ.ਏ.ਓ. 201-ਡੀ ਆਫ 1963 ਵਿਚ 18 ਮਈ, 1964 ਨੂੰ ਐਚ.ਆਰ ਖੰਨਾ, ਜੇ. ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਫੈਸਲੇ ਲਈ ਸਾਡੇ ਸਾਹਮਣੇ ਅਪੀਲ ਆਈ ਹੈ।

ਇਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਫੈਸਲੇ ਲਈ ਯੈਂਦਾ ਹੋਣ ਵਾਲਾ ਮੁੱਖ ਨੁਕਤਾ ਦਿੱਲੀ ਰਿਗਾਇਆ ਕੰਟਰੋਲ ਐਕਟ, 1958 ਦੀ ਧਾਰਾ 38 ਦਾ ਖੋਰਾ ਅਤੇ ਦਾਇਰਾ ਹੈ, ਜੋ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹੈ:-

"38. 1. ਇਸ ਐਕਟ ਦੇ ਅਧੀਨ ਕੀਤੇ ਗਏ ਕੰਟਰੋਲਰ ਦੇ ਹਰ ਗੁਰਮ ਤੋਂ ਸੈਂਟ ਕੰਟਰੋਲ ਟਿਰਬਿਊਨਲ, (ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਟਿਰਬਿਊਨਲ ਵਜੋਂ ਜਾਣਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ) ਨੂੰ ਇੱਕ ਅਪੀਲ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਸਿਰਫ ਇੱਕ ਵਿਯਕਤੀ ਸ਼ਾਮਲ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜਿਸਦੀ ਨਿਯੁਕਤੀ ਸਰਕਾਰੀ ਗਜ਼ਟ ਵਿੱਚ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਦੁਆਰਾ ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ।

2. ਉਪ-ਧਾਰਾ (1) ਦੇ ਅਧੀਨ ਇੱਕ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਕੰਟਰੋਲਰ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੇ ਗਏ ਆਦੇਸ਼ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਤੀਹ ਦਿਨਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ:

ਬਸਰਤੇ ਕਿ ਟਿਰਬਿਊਨਲ ਤੀਹ ਦਿਨਾਂ ਦੀ ਉਕਤ ਮਿਆਦ ਦੀ ਸਮਾਪਤੀ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਅਪੀਲ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਜੇਕਰ ਇਹ ਸਮੱਲੀ ਹੋਵੇ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਸਮੇਂ ਸਿਰ ਅਪੀਲ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਕਾਫੀ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ ਰੋਕਿਆ ਗਿਆ ਸੀ।

3. ਟਿਰਬਿਊਨਲ ਕੋਲ ਇੱਕ ਅਪੀਲ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਕਰਦੇ ਸਮੇਂ, ਸਿਵਲ ਪਰਕਿਰਿਆ ਜਾਬਤਾ, 1908 (1908 ਦਾ 5) ਅਧੀਨ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਨਿਯੁਕਤ ਸਾਰੀਆਂ ਸਕਰਤੀਆਂ ਹੋਣਗੀਆਂ।

4. ਉਪ-ਧਾਰਾ (3) ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਨਾਲ ਖੱਬਧਾਤ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ, ਟਿਰਬਿਊਨਲ, ਇਸ ਨੂੰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਅਰਜ਼ੀ 'ਤੇ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਕੰਟਰੋਲਰ ਜਾਂ ਵਧੀਕ ਕੰਟਰੋਲਰ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਲੰਬਿਤ ਕਿਸੇ ਵੀ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਕੰਟਰੋਲਰ ਜਾਂ ਵਾਯੂ ਕੰਟਰੋਲਰ ਅਤੇ ਕੰਟਰੋਲਰ ਨੂੰ ਉਬਦੀਲ ਕਰਨ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਕੇ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਜਾਂ ਵਧੀਕ ਕੰਟਰੋਲਰ ਜਿਸ ਨੂੰ ਕਾਰਵਾਈ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਉਬਦੀਲ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ' ਉਬਦਲੇ ਦੇ ਕਰਮ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਨਿਰਦੇਸ਼ਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ, ਕਾਰਵਾਈ ਦਾ ਨਿਖਟਾਰਾ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ।

5. ਕੋਈ ਵਿਯਕਤੀ ਟਿਰਬਿਊਨਲ ਵਿੱਚ ਨਿਯੁਕਤੀ ਲਈ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ, ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਉਹ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਜਾਂ ਰਿਗਾ ਹੈ ਜਾਂ ਘੱਟੋ-ਘੱਟ ਦਸ ਸਾਲਾਂ ਤੋਂ ਭਾਰਤ ਵਿੱਚ ਨਿਯੁਕਤ ਕਰਕੇ 'ਤੇ ਰਿਗਾ ਹੈ।"

ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਵੱਲੋਂ ਇਸ ਧਾਰਾ ਦੇ ਨਿਰਮਾਣ ਨੂੰ ਲੈ ਕੇ ਕਈ ਫੈਸਲੇ ਹੋ ਚੁੱਕੇ ਹਨ। ਇਸ ਲੜੀ ਦਾ ਪਹਿਲਾ ਮਾਮਲਾ ਮਾਊਥ ਏਸੀਆ ਇੰਡਸਟਰੀਜ਼ ਪ੍ਰਾਈਵੇਟ ਲਿਮਿਟਿਡ ਦਾ ਹੈ। ਉਸ ਰੇਮ ਵਿੱਚ, ਗੋਮਾਈ, ਜੇ. ਨੇ ਇਹ ਵਿਚਾਰ ਲਿਆ ਕਿ ਰਿਗਾਏਦਾਰ ਅਤੇ ਉਪ-ਰਿਗਾਏਦਾਰ ਨੂੰ ਬਾਹਰ ਕੱਢਣ ਲਈ ਮਰਾਨ ਮਾਲਕ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰਨ ਲਈ ਰਿਗਾਏ ਕੰਟਰੋਲਰ ਨੂੰ ਬੇਨਤੀ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਇੱਕ ਉਪ-ਰਿਗਾਏਦਾਰ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦਾ ਹੁਕਮ ਰਿਉਰਿ ਰਿਗਾਏਦਾਰ ਦੀ ਮੌਤ ਹੋ ਗਈ ਸੀ। ਅਤੇ ਉਸ ਦਾ ਨਾਮ ਰਿਕਾਰਡ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਹੋ ਗਿਆ, ਇਹ ਦਿੱਲੀ ਰਿਗਾਇਆ ਕੰਟਰੋਲ ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ ਨਹੀਂ ਰੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ, ਅਪੀਲਯੋਗ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਗਰੇਵਰ, ਜੇ. ਦੁਆਰਾ ਇੱਕ ਪਹਿਲਾਂ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਨਿਆਦੇ ਵਜੋਂ ਰਿਪੋਰਟ ਰੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਬਨਾਮ ਨੰਨੇਗ (3), ਦਿੱਲੀ ਅਤੇ ਅਜਮੇਰ ਹਾਈ ਕੋਰਟ (1952 ਦਾ 38) ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਣਾ। ਉਸ ਰੇਮ ਵਿੱਚ, ਅਦਾਲਤ 1952 ਦੇ ਐਕਟ 38 ਦੀ ਧਾਰਾ 34 ਦੇ ਨਿਰਮਾਣ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਸੀ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ, ਹੋਰ ਗੱਲਾਂ ਦੇ ਨਾਲ, ਬਸਰਤੇ ਕਿ "ਇਸ ਐਕਟ ਦੇ ਅਧੀਨ ਖਾਸ ਰੀਤੇ ਗਏ ਕਿਸੇ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਹੁਕਮ ਜਾਂ ਹੁਕਮ ਦੁਆਰਾ ਦੁਬੀ ਕੋਈ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ, ... ਅਪੀਲ । ਥੋੜਾ ਹੋਰ ਵਿਸਤ੍ਰਿਤ ਹਵਾਲਾ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਰੰਗਤ ਹੋਵੇਗਾ, ਅਰਥਾਤ, ਸੰਸਾਰ ਚੰਦ ਬਨਾਮ ਖੰਜਾਬ ਇੰਡਸਟਰੀਅਲ ਬਾਇਰ ਲਿਮਿਟਿਡ (4) ਅਤੇ ਲਤਾ ਮੁਲਕ ਰਾਜ ਭੱਲ ਬਨਾਮ ਪੀਯਲਜ ਬੈਂਕ ਆਫ ਨਾਰਦਰਨ ਇੰਡੀਆ ਲਿਮਿਟਿਡ, ਲਾਹੌਰ (5) ਦੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਲਿਕਵੀਡੇਟਰ ਨੂੰ ਗਰੇਵਰ, ਜੇ. ਦੁਆਰਾ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਲੜੀ ਵਿੱਚ ਅੱਗੇ ਖੋਰ ਵਿੱਚ ਫੈਸਲਾ ਹੈ। ਮੱਲ ਦਾ ਮਾਮਲਾ। ਉੱਥੇ, ਇਹ ਸਵਾਲ ਵਿਚਾਰ ਅਧੀਨ ਸੀ ਕਿ ਕੀ ਰਿਗਾਇਆ ਕੰਟਰੋਲਰ ਦਾ ਇੱਕ ਤਰਫਾ ਫਰਮਾਨ ਨੂੰ ਇੱਕ ਖਾਸੇ ਰੱਖਣ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਹੁਕਮ ਐਕਟ ਅਧੀਨ ਰੀਤਾ ਗਿਆ ਆਦੇਸ਼ ਸੀ ਅਤੇ, ਪਹਿਲਾਂ, ਅਪੀਲਯੋਗ ਸੀ। ਮਹਾਜਨ, ਜੇ. ਨੇ ਕਿਹਾ, - "ਛੋਟਾ ਸਵਾਲ ਜਿਸ ਲਈ ਨਿਰਧਾਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ ਉਹ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਰਿਗਾਇਆ ਕੰਟਰੋਲਰ ਦਾ ਐਕਸ-ਪਾਰਟ ਆਰਡਰ ਸੈਟ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਆਰਡਰ ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ ਇੱਕ ਆਰਡਰ ਹੈ, ਬੇਸ਼ੱਕ ਜੇਕਰ ਇਹ ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ ਕੋਈ ਆਦੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਕੋਈ ਅਪੀਲ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਰਾਬਲ ਹੋਵੇਗਾ। ਜੇ ਕਿ ਸਵੈ-ਜੀਵਨੀ ਹੈ। ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 37 ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਸੈਕਸ਼ਨ ਦੇ ਤਹਿਤ, ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੂੰ ਜਿਸ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੀ ਖਾਲਤਾ ਕਰਨੀ ਪੈਂਦੀ ਹੈ, ਉਹ ਛੋਟੇ ਕਾਰਨਾਂ ਦੀਆਂ ਅਦਾਲਤਾਂ ਲਈ ਨਿਰਧਾਰਤ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਹੈ। ਮੈਂ ਇਹ ਜਵਾਬਦਾਤਾ ਲਈ ਸਿੱਖਿਆ ਵਰੀਲ ਕੋਲ ਰੱਖ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਕੀ ਇੱਕ ਜੱਜ, ਸਮਾਲ ਰਾਜ ਕੋਰਟ, ਕੋਲ ਇੱਕ ਪੱਖਪਾਤੀ ਆਦੇਸ਼ ਜਾਂ ਫਰਮਾਨ ਨੂੰ ਖਾਸੇ ਰੱਖਣ ਜਾਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਸੀ। ਸਿੱਖਿਆ ਵਰੀਲ ਨੇ ਸਾਫ-ਸਾਫ ਮੰਨਿਆ ਕਿ ਉਸ ਕੋਲ ਤਾਕਤ ਸੀ। ਇਸ ਲਈ, ਜੇਕਰ ਜੱਜ, ਸਮਾਲ ਰਾਜ ਕੋਰਟ ਕੋਲ ਸ਼ਕਤੀ ਸੀ, ਤਾਂ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 37 ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ, ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਕੋਲ ਵੀ ਉਹ ਸ਼ਕਤੀ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਇਹ ਪਾਰਟ ਆਰਡਰ ਨੂੰ ਵੱਖ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਆਰਡਰ ਨੂੰ ਆਰਡਰ ਮੰਨਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਧਾਰਾ 37 ਦੇ ਤਹਿਤ। ਅਜਿਹਾ ਹੋਣ ਕਰਕੇ, ਇਹ ਹੁਕਮ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਪੀਲ ਕਰਨ ਯੋਗ ਹੈ ਅਤੇ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਇਹ ਮੰਨਣ ਵਿੱਚ ਗਲਤੀ ਕੀਤੀ ਸੀ ਕਿ ਇਹ ਇੰਨੀ ਅਪੀਲਯੋਗ ਨਹੀਂ ਸੀ।" ਫਿਰ, ਓਵਰਸੀਜ਼ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਪ੍ਰਾਈਵੇਟ ਲਿਮਿਟਿਡ ਦੇ ਰੇਮ ਵਿੱਚ ਫੈਸਲਾ ਹੈ। ਉਸ ਰੇਮ ਵਿੱਚ, ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਆਰਡਰ 1, ਨਿਯਮ 10, ਕੋਡ ਆਫ ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ ਦੇ ਤਹਿਤ ਇੱਕ ਅਰਜ਼ੀ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਰਿਗਾਇਆ ਕੰਟਰੋਲ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਨੇ ਇਹ ਵਿਚਾਰ ਲਿਆ ਕਿ ਅਜਿਹੇ ਹੁਕਮਾਂ ਦੇ ਬਿਨਾਂ ਅਪੀਲ ਕੇਸ ਟੈਂਟ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਖੰਨਾ, ਜੇ. ਨੇ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਨੂੰ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਿਆ ਅਤੇ ਆਈ. ਸਿੱਟਾ ਇਹ ਨਿਕਲਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੰਟਰੋਲਰ ਦੁਆਰਾ ਕੋਡ ਆਫ ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ ਦੇ ਆਰਡਰ 1 ਰੂਲ 10 ਦੇ ਤਹਿਤ ਇੱਕ ਅਰਜ਼ੀ 'ਤੇ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੁਕਮ ਐਕਟ ਦੇ ਅਧੀਨ ਨਹੀਂ ਰੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ, ਅਪੀਲਯੋਗ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਖੰਨਾ, ਜੇ. ਨੇ ਮਹਾਜਨ ਜੇ. , ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਕਿ ਉਸ ਰੇਮ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲ ਇੱਕ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਸੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਬੇਦਖਲੀ ਦੇ ਇੱਕ ਖਾਸੇ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਇੱਕ ਖਾਸੇ ਰੱਖਣ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਅਜਿਹਾ ਆਦੇਸ਼ ਦੀਵਾਨੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੇ ਜਾਬਤੇ ਅਧੀਨ ਵੀ ਅਪੀਲ ਯੋਗ ਸੀ।

ਮੇਰੀ ਰਾਏ ਵਿੱਚ, ਸਿਵਲ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਜਾਬਤਾ ਅਧੀਨ ਕੋਈ ਹੁਕਮ ਅਪੀਲਯੋਗ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ, ਇਸ ਦਾ ਉਕਤ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 38 ਦੇ ਦਾਇਰੇ 'ਤੇ ਬਹੁਤਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਨਹੀਂ ਪੈਂਦਾ। ਅਪੀਲ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਧਾਰਾ 38 ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਇਹ ਖੁੱਛ-ਗਿੱਛ ਕਰਨਾ ਉਚਿਤ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਵਿਚਾਰ ਅਧੀਨ ਹੁਕਮ ਦੀਵਾਨੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ

ਜਾਬਤਾ ਯਥੀਨ ਯਥੀਲਯੋਗ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ। ਉਰਤ ਐਰਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 37(2) ਵਿੱਚ ਇਹ ਵਿਵਸਥਾ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ ਕਿ,-
 “ਇਸ ਐਰਟ ਯਥੀਨ ਬਣਾਏ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਰਿਸੇ ਵੀ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਯਥੀਨ, ਰੰਟਰੋਲਰ, ਆਪਣੇ ਮਾਹਮਣੇ ਰਿਸੇ ਵੀ
 ਰਾਹਵਾਈ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰਦੇ ਸਮੇਂ, ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਅਭਿਆਮ ਅਤੇ ਰਾਹਵਾਈ ਹੋਵੇ, ਦੀ ਖਾਲਣਾ ਕਰੇਗਾ। ਛੋਟੇ ਰਾਹਨਾਂ ਦੀ
 ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਦੌਰਾਨ, ਸਬੂਤ ਦੀ ਰਿਕਾਰਡਿੰਗ ਸਮੇਤ।” ਅਜਿਹਾ ਖਰਤੀਤੀ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਰਤ ਐਰਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 37(2) ਦਾ
 ਖਰਭਾਵ ਦਿੱਲੀ ਰਿਗਾਇਆ ਨਿਯੰਤਰਣ ਐਰਟ ਵਿੱਚ ਕੋਡ ਆਫ ਸਿਵਲ ਖਰੋਮੀਜਰ ਦੇ ਕੁਝ ਉਥਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਸਾਮਲ ਕਰਨਾ ਹੈ।
 ਜੇ ਧਾਰਾ 37(2) ਦੇ ਉਥਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਖੂਰਾ ਖਰਭਾਵ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਸ ਨੂੰ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਲਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜਿਵੇਂ
 ਕਿ ਛੋਟੇ ਰਾਹਨਾਂ ਦੀ ਅਦਾਲਤ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਦੀਵਾਨੀ ਖਰਰਿਗਿਆ ਦੇ ਵਿਧੀਗਤ ਉਥਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਦਿੱਲੀ ਰੈਂਟ ਰੰਟਰੋਲ
 ਐਰਟ ਵਿਚ ਕਲਮ ਅਤੇ ਸਿਆਹੀ ਨਾਲ ਲਿਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ।, 1958.

ਹਰੀਸ ਚੰਦਰ ਬਾਜਯਾਈ ਬਨਾਮ ਤਿਰਲੋਰੀ ਸਿੰਘ (6) ਵਿੱਚ, ਸੁਖਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਲਾਰਡਸਿਥ ਲੋਰ
 ਖਰਤੀਨਿਯਤਾ ਐਰਟ, 1951 ਦੇ ਕੁਝ ਉਥਬੰਧਾਂ ਦੇ ਨਿਰਮਾਣ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰ ਰਹੇ ਸਨ। ਉਥਰੋਰਤ ਉਥਬੰਧਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ,
 ਜੋ ਸਿੱਧੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਲਈ ਆਇਆ ਸੀ, ਉਥ-ਧਾਰਾ ਸੀ। (2) ਦੀ ਧਾਰਾ 90, ਜਿਸ ਨੂੰ ਖੜ੍ਹਦੇ ਸਮੇਂ ਹੇਠ ਲਿਖੇ
 ਅਨੁਸਾਰ ਹੈ-

“ਇਸ ਐਰਟ ਦੇ ਉਥਬੰਧਾਂ ਅਤੇ ਇਸਦੇ ਯਥੀਨ ਬਣਾਏ ਗਏ ਰਿਸੇ ਵੀ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਯਥੀਨ ਹਰੇਰ ਚੋਣ
 ਖਟੀਸਨ ਦੀ ਟਿਰਬਿਊਨਲ ਦੁਆਰਾ ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਾਇਆ ਜਾਵੇਗਾ, ਜਿੰਨਾ ਵੀ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਕੋਡ ਆਫ ਸਿਵਲ
 ਖਰੋਮੀਜਰ, 1908 (1908 ਦਾ ਐਰਟ 5) ਯਥੀਨ ਲਾਗੂ ਖਰਰਿਗਿਆ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ। ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਲਈ।”

-ਸੁਖਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਲਾਰਡਸਿਥ ਇਸ ਸਿੱਟੇ 'ਤੇ ਖਹੁੰਚੇ ਕਿ ਕੋਡ ਆਫ ਸਿਵਲ ਖਰੋਮੀਜਰ ਦੇ ਆਰਡਰ 6,
 ਨਿਯਮ 17 ਦੇ ਉਥਬੰਧ, ਚੋਣ ਖਟੀਸਨ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਹੋ ਗਏ ਸਨ।

ਇਸ ਲਈ, ਇਹ ਲਾਜ਼ਮੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਮੰਨਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਦਿੱਲੀ ਰਿਗਾਇਆ ਰੰਟਰੋਲ ਐਰਟ, 1958 ਦੇ
 ਯਥੀਨ ਬਣਾਏ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਰਿਸੇ ਵੀ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਯਥੀਨ, ਦੀਵਾਨੀ ਖਰਰਿਗਿਆ ਦੇ ਅਜਿਹੇ ਉਥਬੰਧ ਜੋ ਕਿ ਛੋਟੇ
 ਰਾਹਨਾਂ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਅਭਿਆਮ ਅਤੇ ਖਰਰਿਗਿਆ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹਨ, ਵਿੱਚ ਸਾਮਲ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ। ਦਿੱਲੀ
 ਰਿਗਾਇਆ ਨਿਯੰਤਰਣ ਐਰਟ ਅਤੇ ਅਜਿਹੇ ਰਿਸੇ ਵੀ ਉਥਬੰਧ ਯਥੀਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਕੋਈ ਵੀ ਹੁਕਮ ਉਰਤ ਐਰਟ ਦੀ
 ਧਾਰਾ 38 ਦੇ ਅਰਥਾਂ ਵਿੱਚ “ ਇਸ ਐਰਟ ਦੇ ਯਥੀਨ ” ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੁਕਮ ਹੋਵੇਗਾ। ਉਸਾਰੀ ਦਾ ਇਹ ਜਾਣਿਆ-
 ਖਛਾਇਆ ਨਿਯਮ ਹੈ ਕਿ ਯਥੀਲ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਨੂੰ ਅਧਿਕਾਰ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਉਦਾਰ ਨਿਰਮਾਣ
 ਦਿੱਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਉਥਚਾਰਰ ਹਨ। ਅਧਿਕਾਰ ਨੂੰ ਖਰਤਿਬੰਧਿਤ ਜਾਂ ਇਨਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ,
 ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਅਜਿਹੀ ਉਸਾਰੀ ਅਟੱਲ ਹੈ। ਸਾਡੀਆਂ ਅਦਾਲਤਾਂ ਇਸ ਨਿਯਮ ਨੂੰ ਮਾਨਤਾ ਦਿੰਦੀਆਂ ਹਨ ਕਿ ਰਿਸੇ ਰਾਹਨ ਦੀ
 ਯਥੀਲ ਇੱਕ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ ਦਾ ਇੱਕ ਕੀਮਤੀ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਦੇ ਉਲਟ ਸਖੱਸਟ ਸੰਕੇਤਾਂ ਦੀ ਅਣਹੋਂਦ ਵਿੱਚ,
 ਯਥੀਲਾਂ ਨੂੰ ਨਿਯੰਤਰਤ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਅਤੇ ਨਿਯਮਾਂ ਨੂੰ ਇੱਕ ਉਦਾਰ ਨਿਰਮਾਣ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਵੀ ਮਾਨਤਾ
 ਖਰਾਧਤ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਯਥੀਲ ਇੱਕ ਉਥਾਅ ਹੈ ਜੋ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਅਨੁਕੂਲ ਹੈ ਅਤੇ ਇੱਕ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ, ਜਿਸ ਨੂੰ
 ਕਦੇ ਵੀ ਇਨਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਇਸਦਾ ਜਬਤ ਜਾਂ ਤਿਆਗ ਨਿਰਣਾਇਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਨਹੀਂ
 ਦਿਖਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਸੱਕ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ, ਇੱਕ ਯਥੀਲ ਨੂੰ ਹਮੇਸ਼ਾ ਇਨਕਾਰ ਕਰਨ ਦੀ ਬਜਾਏ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ
 ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ।

ਉਰਤ ਐਰਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 39 ਯਥੀਨ ਖਰਦਾਨ ਕੀਤੀ ਗਈ ਗਈ ਕੋਰਟ ਨੂੰ ਦੂਜੀ ਯਥੀਲ ਦੇ ਬਹੁਤ ਹੀ ਸੀਮਤ
 ਦਾਇਰੇ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਮੌਜੂਦਾ ਐਰਟ ਦੇ ਤਹਿਤ ਇਹ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਧ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਬਣ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਸਿਰਫ ਕਾਨੂੰਨ
 ਦੇ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਸਵਾਲਾਂ ਦੇ ਵਿਚਾਰ ਤੱਕ ਸੀਮਤ ਹੈ। ਇਹ ਮੰਨਦੇ ਹੋਏ ਕਿ ਯਥੀਲ ਸਿਰਫ ਦਿੱਲੀ ਰਿਗਾਇਆ ਰੰਟਰੋਲ
 ਐਰਟ, 1958 ਦੇ ਸਖੱਸਟ ਉਥਬੰਧਾਂ ਦੇ ਤਹਿਤ ਸਮਰੱਥ ਹੈ, ਨਾ ਸਿਰਫ ਧਾਰਾ 37(2) ਦੇ ਖਰਭਾਵ ਨੂੰ ਨਜ਼ਰਅੰਦਾਜ਼ ਕਰਨਾ

ਜਾਂਤੇ ਯਾਰਾ 38 ਦੇ ਦਾਇਰੇ ਨੂੰ ਬੇਲੋੜੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕੱਟਣਾ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ, ਜੋ ਕਿ ਇਸਦੇ ਚਿਹਰੇ ਤੋਂ ਦਿਖਾਈ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਰਾਫੀ ਚੋੜਾ ਹੋਣਾ, ਖਰ ਵਿਨਾਮਰਾਰੀ ਨਤੀਜੇ ਵੀ ਲਿਆ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਇਸ ਦਿਸ਼ਮਟੀਰੋਣ ਵਿੱਚ, ਰਿਸੇ ਵੀ ਅਦਾਲਤ ਜਾਂ ਟਿਰਬਿਊਨਲ ਦੁਆਰਾ ਡਿਫਾਲਟ ਵਿੱਚ ਖਾਸਜ, ਉਰਤ ਐਰਟ ਦੇ ਤਹਿਤ ਬੇਦਖਲੀ ਲਈ ਇੱਕ ਅਰਜ਼ੀ ਨੂੰ ਬਹਾਲ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਇੱਕ ਕੰਟਰੋਲਰ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਰਿਸੇ ਅਦਾਲਤ ਜਾਂ ਟਿਰਬਿਊਨਲ ਦੁਆਰਾ ਸਮੀਖਿਆ ਦੇ ਅਧੀਨ ਨਹੀਂ ਰੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਇੱਕ ਤਰਫਾ ਨਿਰਣੇ ਨੂੰ ਧਾਮੇ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੀ ਰਿਸਮਤ ਵੀ ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹੋਵੇਗੀ। ਸਵਾਲ ਅਜੇ ਵੀ ਬਣਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ ਕਿ ਯਾਰਾ 38 ਦਾ ਸਹੀ ਦਾਇਰਾ ਕੀ ਹੈ? ਕੀ ਇਸਦਾ ਮਤਲਬ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਸਬੂਤ ਦਰਜ ਕਰਨ ਲਈ ਕੇਸ ਨੂੰ ਮੁਲਤਵੀ ਕਰਨ ਦੇ ਹੁਕਮ ਸਮੇਤ ਹਰ ਹੁਕਮ ਯਾਰਾ 38 ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਧੀਨ ਕਰਨ ਯੋਗ ਹੋਵੇਗਾ, ਜਾਂ ਅਧੀਨ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ 'ਤੇ ਕੁਝ ਸੀਮਾਵਾਂ ਹੋਣੀਆਂ ਚਾਹੀਦੀਆਂ ਹਨ? ਇੱਕ ਗੱਲ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਅਤੇ ਉਹ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਅਧੀਨ ਸਿਰਫ "ਇਸ ਐਰਟ ਅਧੀਨ ਰੀਤੇ ਗਏ ਕੰਟਰੋਲਰ ਦੇ ਹਰ ਹੁਕਮ" ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਸਮਰੱਥ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਇਹ ਹੇਠ ਲਿਖਿਆ ਹੈ ਕਿ ਧਿਰਾਂ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਨੂੰ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਨਾ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਆਰਡਰ ਨੂੰ ਯਾਰਾ 38 ਦੇ ਵਿਚਾਰ ਅਧੀਨ ਆਦੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਮਾਮਲੇ 'ਤੇ ਪ੍ਰਭਾਵ ਖਾਉਣ ਵਾਲੇ ਫੈਸਲੇ ਹੀ ਭਾਰਤੀ ਕੰਪਨੀ ਐਰਟ, 1913 ਦੀ ਯਾਰਾ 202 ਦੇ ਅਧੀਨ ਫੈਸਲੇ ਹਨ। ਸੰਸਾਰ ਚੰਦ ਦੇ ਕੇਸ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਇੱਕ ਫੁੱਲ ਬੈਂਚ ਦੁਆਰਾ ਰੀਤਾ ਗਿਆ ਅਤੇ ਭਾਰਤੀ ਕੰਪਨੀ ਐਰਟ, 1913 ਦੀ ਯਾਰਾ 202 ਦੇ ਖੇਰੇ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਰੀਤਾ ਗਿਆ। ਉਰਤ ਮੈਰਸਨ ਦੇ ਸੰਬੰਧਿਤ ਹਿੱਸੇ ਹਨ: "ਰਿਸੇ ਵੀ ਆਦੇਸ਼ ਤੋਂ ਅਧੀਨ..... ਬਣਾਇਆ..... ਰਿਸੇ ਕੰਪਨੀ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰਨ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਉਸੇ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਅਤੇ ਉਸੇ ਸਰਤਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਦੇ ਅਧੀਨ ਅਤੇ ਇਸਦੇ ਸਾਧਾਰਨ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਕੇਸਾਂ ਵਿੱਚ ਉਸੇ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਰਿਸੇ ਆਦੇਸ਼ ਤੋਂ ਅਧੀਨ ਰੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ।" ਫੁੱਲ ਬੈਂਚ ਨੇ ਇਸ ਦਲੀਲ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਇਸ ਯਾਰਾ ਅਧੀਨ ਅਧੀਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਕੇਡ ਆਫ ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਅਧੀਨ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਦੇ ਨਾਲ ਸਹਿ-ਵਿਯਾਪਕ ਸੀ, ਭਾਵ, ਜੇਕਰ ਸਿਰਾਇਤ ਰੀਤੇ ਗਏ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਧਾਮ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਉਸ ਵਿਰੁੱਧ ਅਧੀਨ ਰੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ ਕੇਡ ਦੇ ਤਹਿਤ, ਭਾਰਤੀ ਕੰਪਨੀ ਐਰਟ ਦੀ ਯਾਰਾ 202 ਦੇ ਤਹਿਤ ਇਸਦੇ ਖਿਲਾਫ ਅਧੀਨ ਰੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ - ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਨਹੀਂ। ਫੁੱਲ ਬੈਂਚ ਦਾ ਸਿੱਟਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਆਖਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਬਿਆਨ ਰੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਕਿਹਾ ਗਿਆ-

"ਸੀ.ਐਮ. ਡੀ ਸੂਜਾ ਬਨਾਮ ਐਮ.ਬੀ. ਬਿਲੀਮੋਰੀਆ (7), ਜੈ ਨਾਲ, ਜੋ. ਅਤੇ ਮੈਂ ਸਮਝਿਆ ਕਿ ਯਾਰਾ 202 ਦਾ ਵਾਰਾਮ ਹੈ। ਨਿਰੀਖਣ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਅਧੀਨ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਰਾਫੀ ਵਿਯਾਪਕ ਹੈ ਅਤੇ ਬਾਰ ਵਿੱਚ ਖੋਸ਼ ਰੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਦਲੀਲਾਂ ਨੂੰ ਉਚਿਤ ਭਾਰ ਦੇਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਮੈਂ ਅਜੇ ਵੀ ਇਹ ਵਿਚਾਰ ਰੱਖਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਯਾਰਾ 202 ਦੀ ਭਾਸ਼ਾ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਰੀਤੇ ਗਏ ਸਾਰੇ ਆਦੇਸ਼ਾਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਅਧੀਨ ਨੂੰ ਕਵਰ ਕਰਨ ਲਈ ਰਾਫੀ ਵਿਯਾਪਕ ਹੈ। ਰਿਸੇ ਕੰਪਨੀ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰਨਾ ਬਸਰਤੇ ਕਿ ਅਜਿਹਾ ਆਦੇਸ਼ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਧਿਰਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਵਿਵਾਦ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਅਧੀਨਕਰਤਾ ਨੂੰ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਅਤੇ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਅਧਿਕਾਰ ਤੋਂ ਵਾਂਝਾ ਕਰ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਮਹਿਜ਼ ਰਸਮੀ ਜਾਂ ਵਾਰਤਾਲਾਪ ਹੁਕਮ ਨਹੀਂ ਹੈ।

ਲਾਲਾ ਮੁਲਕ ਰਾਜ ਭੱਲਾ ਦਾ ਕੇਸ ਉਰਤ ਯਾਰਾ 202 'ਤੇ ਇਕ ਹੋਰ ਫੈਸਲਾ ਹੈ। ਟੇਰ ਚੰਦ, ਜੋ., ਨੇ ਫੁੱਲ ਬੈਂਚ ਦੇ ਉਪਰੋਕਤ ਫੈਸਲੇ ਦੀ ਖਾਲਣਾ ਰੀਤੀ ਅਤੇ ਕਿਹਾ, "ਇਹ ਫੁੱਲ ਬੈਂਚ ਦੁਆਰਾ ਵਿਚਾਰਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਇਕ ਧਾਰਟੀ ਕੇਸ ਵਿਚ ਧਾਮ ਰੀਤੇ ਗਏ ਹੁਕਮਾਂ ਤੋਂ ਦੁਖੀ ਸੀ। ਜਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ ਦੁਆਰਾ ਕੰਪਨੀ ਐਰਟ ਦੇ ਅਧੀਨ ਆਖਣੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਮੈਰਸਨ 202 ਅਧੀਨ ਗਈ ਕੇਸਟ ਵਿੱਚ ਅਧੀਨ ਕਰਨ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ, ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ ਕੇਡ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ, ਜੋ ਕਿ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਆਦੇਸ਼ਾਂ, ਮੈਰਸਨ ਲਈ ਅਧੀਨ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਨੂੰ ਸੀਮਤ ਕਰਦੇ ਹਨ। 202 ਰਿਸੇ ਕੰਪਨੀ ਨੂੰ ਬੰਦ ਕਰਨ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਰੀਤੇ ਗਏ ਰਿਸੇ ਵੀ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਅਧੀਨ ਨੂੰ ਕਵਰ ਕਰਨ ਲਈ ਰਾਫੀ ਚੋੜਾ ਹੋਣਾ, ਬਸਰਤੇ ਅਜਿਹਾ ਆਦੇਸ਼ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਧਾਰਟੀਆਂ ਜਾਂ ਵਾਂਝੇ ਵਿਚਕਾਰ ਵਿਵਾਦ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰਦਾ ਹੈ; ਇੱਕ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਅਤੇ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਅਧਿਕਾਰ ਦਾ ਅਧੀਨਕਰਤਾ, ਅਤੇ ਇਹ ਮਹਿਜ਼ ਰਸਮੀ ਜਾਂ 'ਇੰਟੈਲਿਕਟੁਈਟਰੀ ਆਰਡਰ'

ਨਹੀਂ ਹੈ। ਦੀ ਉਹੀ ਕਲਪਨਾ. ਭਾਰਤੀ ਕੰਪਨੀ ਐਚਟੀ ਐਚਟੀ ਡੈਵਲਪਮੈਂਟ ਲਿਮਿਟਿਡ ਬਨਾਮ ਹਿਰਜੀ ਮਿੱਲਜ਼ ਲਿਮਿਟਿਡ (8) ਵਿੱਚ ਬੰਬਈ ਗਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਮਾਹਮਣੇ ਵਿਚਾਰ ਲਈ ਆਇਆ ਸੀ। ਬੰਬੇ ਪਿੰਗ ਕੋਰਟ ਨੇ ਲਾਹੌਰ ਗਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਫੁਲ ਬੈਂਚ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਨਾਲ ਮਹਿਮਤੀ ਪੁਰਗਟਾਈ, ਚਾਗਲਾ, ਸੀ.ਜੇ., ਨੇ ਬੰਬੇ ਗਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਫੈਸਲੇ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਮੁਹੰਮਦ ਗਾਜੀ ਐਮਰ ਬਨਾਮ ਆਬਦੁਲ ਰਹਿਮਾਨ (9) ਵਜੋਂ ਰਿਪੋਰਟ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਹੇਠਾਂ ਦਿੱਤੇ ਹਵਾਲੇ। ਸਿੱਖਿਅਤ ਚੀਫ਼ ਜਸਟਿਸ ਦੇ, -

“... ਅਜਿਹੇ ਆਦੇਸ਼ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹਨ ਜੋ ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਸਹੂਲਤ ਲਈ ਜਾਂ ਧਿਰਾਂ ਦੀ ਸਹੂਲਤ ਲਈ ਸਿਰਫ਼ ਆਦੇਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਨਿਖਮਤ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਪੁਰਰਿਠਿਕਾ ਹਨ। ਅਜਿਹੇ ਆਦੇਸ਼, ਅਸੀਂ ਇਸਨੂੰ ਲੈਂਦੇ ਹਾਂ, ਇਹਨਾਂ ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਪੁਰਭਾਵਿਤ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਕੀਤੇ ਗਏ ਆਦੇਸ਼ ਨਿਯਮਿਤ ਆਦੇਸ਼ ਹੋਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ ਜੋ ਨਿਯਮਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਰਿਸ਼ੇ ਨੁਕਤੇ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਦੇ ਇਰਾਦੇ ਹਨ;

ਅਤੇ ਕਿਹਾ-

“ਸਤਿਕਾਰ ਦੇ ਨਾਲ, ਅਸੀਂ ਇਹ ਨਹੀਂ ਸਮਝਦੇ ਕਿ ਸਿੱਖਿਅਤ ਚੀਫ਼ ਜਸਟਿਸ ਦਾ ਇੱਕ ਜੁਡੀਸੀਅਲ ਆਰਡਰ ਦਾ ਕੀ ਅਰਥ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਇੱਕ ਪੁਰਰਿਠਿਕਾਤਮਕ ਆਦੇਸ਼ ਵੀ ਇੱਕ ਨਿਯਮਿਤ ਆਦੇਸ਼ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਪਰ ਸਿੱਖਿਅਤ ਚੀਫ਼ ਜਸਟਿਸ ਦਾ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਮਤਲਬ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਇਹ ਇੱਕ ਅਜਿਹਾ ਆਦੇਸ਼ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜੋ ਰਿਸ਼ੇ ਨੁਕਤੇ ਦਾ ਨਿਯਮਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਫੈਸਲਾ ਕਰੇ।

ਇਸ ਲਈ, ਬੰਬੇ ਗਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਸਿੱਟਾ ਕੱਢਿਆ ਕਿ ਇੱਕ ਸਿੱਖਿਅਤ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਦੁਆਰਾ ਕੰਪਨੀ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਨ ਅਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਖੋਗਤਾ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਭਵਿੱਖ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੱਕ ਸੁਣਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਮੁਲਤਵੀ ਕਰਨ ਦਾ ਆਦੇਸ਼ ਭਾਰਤੀ ਕੰਪਨੀ ਐਚਟੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 302 ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਧੀਲ ਕਰਨ ਖੋਗ ਆਦੇਸ਼ ਸੀ। ਧਾਰਾ 202 ਦੇ ਦਾਇਰੇ 'ਤੇ ਆਖਰੀ ਸਬਦ ਮੁਖੀਮ ਕੋਰਟ ਨੇ ਸੰਕਲਪ 'ਚ ਕਹੇ ਅਗਵਾਲਾ ਬਨਾਮ ਸੰਕਲਪ ਲਾਲ ਖੋਦਾਰ (10), ਅਕੰਗਰ, ਜੇ., ਉਪਰੋਕਤ ਜਿਕਰ ਕੀਤੇ ਬੰਬਈ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੰਦੇ ਹੋਏ:-

“ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅਸੀਂ ਚਾਗਲਾ, ਸੀ.ਜੇ., ਨਾਲ ਮਹਿਮਤ ਹਾਂ ਕਿ ਧਾਰਾ ਦਾ ਦੂਜਾ ਹਿੱਸਾ ਜੋ 'ਤਰੀਕੇ' ਅਤੇ 'ਉਨ੍ਹਾਂ ਸਰਤਾਂ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਉਹ ਅਧੀਲ ਕਰ ਸਕਦਾ ਸੀ, ਸਿਰਫ਼ ਅਧੀਲ ਦੀ ਖੋਜਕਾਰੀ ਅਤੇ ਸੁਣਵਾਈ ਵਿੱਚ ਅਧਿਕਾਰੀ ਜਾਣ ਵਾਲੀ ਪੁਰਰਿਠਿਕਾ ਨੂੰ ਨਿਖਮਤ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਉਹ, ਸੀਮਾ ਦੀ ਮਿਠਾਵ ਜਿਸ ਦੇ ਅੰਦਰ ਅਧੀਲ ਖੋਜ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਹੈ ਅਤੇ ਜਿਸ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਅਧੀਲ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ ਅਤੇ ਅਧੀਲ ਦੇ ਅਸਲ ਅਧਿਕਾਰ ਨੂੰ ਸੀਮਤ ਜਾਂ ਕਮਜ਼ੋਰ ਨਹੀਂ ਕਰਦੀ ਹੈ ਜੋ ਉਸ ਧਾਰਾ ਦੇ ਸੁਰੂਆਤੀ ਸਬਦਾਂ ਦੁਆਰਾ ਪੁਰਦਾਨ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਬੰਬੇ ਗਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਵਿਵਸਥਾਨ ਜੱਜਾਂ ਨਾਲ ਵੀ ਮਹਿਮਤ ਹਾਂ ਕਿ ਧਾਰਾ 202 ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਹਿੱਸੇ ਵਿੱਚ ਆਉਣ ਵਾਲੇ 'ਆਰਡਰ ਜਾਂ ਫੈਸਲਾ' ਸਬਦ, ਭਾਵੇਂ ਕਿ ਵਿਸ਼ਾਲ ਹੈ, ਸਿਰਫ਼ ਪੁਰਰਿਠਿਕਾਤਮਕ ਆਦੇਸ਼ਾਂ ਜਾਂ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਨਹੀਂ ਕਰਨਗੇ ਜੋ ਪਾਰਟੀਆਂ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਜਾਂ ਦੇਣਦਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਪੁਰਭਾਵਿਤ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ ਹਨ।”

ਦੇ ਹੋਰ ਫੈਸਲਿਆਂ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦੇਣਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ, ਇੱਕ ਗਰੋਵਰ, ਜੇ. ਦੁਆਰਾ, ਦਿੱਲੀ ਰਿਪਾਇਆ ਕੰਟਰੋਲ ਐਕਟ (59 ਦਾ 1958) ਅਧੀਨ ਬਲਵੰਤ ਸਿੰਘ ਬਨਾਮ ਸੰਤ ਰਾਮ ਸਰਮਾ (11), ਅਤੇ ਸੀ.ਐਮ. ਡੀਮੁਜ਼ਾ ਬਨਾਮ ਐਮ.ਬੀ. ਬਿਲੀਮੋਰੀਆ (7), ਬਾਅਦ ਵਾਲਾ ਫੈਸਲਾ ਇੰਡੀਅਨ ਕੰਪਨੀ ਐਚਟੀ, 1913 ਦੀ ਧਾਰਾ 202 ਦੇ ਅਧੀਨ ਹੈ। ਬਲਵੰਤ ਸਿੰਘ ਦੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਗਰੋਵਰ, ਜੇ., ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਮਰਾਠ ਮਾਲਕ ਅਤੇ ਰਿਪਾਇਦਾਰ ਦੇ ਰਿਸ਼ਤੇ ਦੀ ਹੱਦ ਬਾਰੇ ਰਿਪਾਇਆ ਕੰਟਰੋਲ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕੋਈ ਗੁਰਮ ਨਹੀਂ ਸੀ। 'ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ'। ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਮਾਊਥ ਏਸੀਆ ਇੰਡਸਟਰੀਜ਼ ਪੁਰਾਈਵੇਟ ਲਿਮਿਟਿਡ ਦੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਗੋਮਾਈ, ਜੇ., ਅਤੇ ਨਿਯਮਿਤ ਦੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਗਰੋਵਰ, ਜੇ. ਦੇ ਫੈਸਲਿਆਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹੈ। ਸੀਐਮ ਡੀਮੁਜ਼ਾ ਦੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਇੰਡੀਅਨ ਕੰਪਨੀ ਐਚਟੀ, 1913 ਦੀ ਧਾਰਾ 196 ਦੇ ਤਹਿਤ

ਜਾਂਚ ਰੀਤੇ ਗਏ ਵਿਯਕਤੀਆਂ ਦੇ ਬਿਯਾਨਾਂ ਦੀਆਂ ਕਾਪੀਆਂ ਅਤੇ ਨਕਲਾਂ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੀ ਯਾਰਾ 202 ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਧੀਲ ਰੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ।

ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੇ ਭਟੋਲੇ ਰਮੇਸ ਚੰਦ ਬਨਾਮ ਡਾ. ਸਿਯਾਮ ਲਾਲ (12) ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਲਾਹਾਬਾਦ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਫੁਲ ਬੈਂਚ ਦੇ ਫੈਸਲੇ 'ਤੇ ਵੀ ਭਰੋਸਾ ਰੀਤਾ ਹੈ। ਉੱਥੇ, ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਯੂਥੀ ਇਨਕੋਰਪੋਰੇਟਿਡ ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ ਕਾਰਵਾਈ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਜੱਜ ਦਾ ਆਦੇਸ਼, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਸਮੀਖਿਆ ਅਰਜ਼ੀ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਇੱਕ ਅਧੀਲਯੋਗ ਆਦੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਯੂਥੀ ਇਨਕੋਰਪੋਰੇਟਿਡ ਐਕਟ ਦੀ ਯਾਰਾ 45(1), ਖੜ੍ਹਦਾ ਹੈ, -----"ਇਸ ਐਕਟ ਦੇ ਅਧੀਨ ਖਹਿਲੇ ਕਰਜੇ ਦੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਜੱਜ ਦੇ ਕੇਸ ਦਾ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਨਿਖਟਾਰਾ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਫਰਮਾਨ ਜਾਂ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਅਧੀਲ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਜਾਂ ਚੀਫ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ ਝੂਠ ਬੋਲੇ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਕੇਸ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ....." ਉਸ ਕੇਸ ਨੇ ਯੂਥੀ. ਇਨਕੋਰਪੋਰੇਟਿਡ ਐਕਟ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਸਮਝਿਆ ਅਤੇ ਵੱਡੇ ਖੱਬਰ 'ਤੇ ਇਸ ਸਵਾਲ ਨੂੰ ਬਦਲ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਸਮੀਖਿਆ ਦਾ ਹੁਕਮ ਆਖਰਕਾਰ ਕੇਸ ਦਾ ਨਿਖਟਾਰਾ ਕਰਨ ਲਈ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਕੇਸ ਨੂੰ ਖਹਿਲਾਂ ਦੇ ਹੁਕਮ ਦੁਆਰਾ 'ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਨਿਖਟਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ' ਜਿਸ ਦੀ ਮੰਗ ਰੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਸਮੀਖਿਆ ਰੀਤੀ।

ਇਸ ਵਿਸ਼ੇ 'ਤੇ ਸਾਰੇ ਫੈਸਲਿਆਂ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਮੇਰੀ ਰਾਏ ਹੈ ਕਿ ਦਿੱਲੀ ਕੋਰਟ ਵਿਯਕਤੀਆਂ ਕੰਟਰੋਲ ਐਕਟ, 1958 ਦੀ ਯਾਰਾ 38 ਦੀ ਵਿਯਕਤੀਆਂ ਕਰਨ ਲਈ ਸਭ ਤੋਂ ਵਧੀਆ ਮਾਰਗਦਰਸ਼ਨ ਸੰਕਲਪਨਾ ਵਿਚ ਸੁਧਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੁਆਰਾ ਖਰਦਾਨ ਰੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਅਗਰਵਾਲਾ ਦਾ ਕੇਸ ਅਤੇ ਕੋਰਟ ਵਿਯਕਤੀਆਂ ਕੰਟਰੋਲ ਦੁਆਰਾ ਐਕਟ ਦੇ ਸਕੱਸਟ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਜਾਂ ਯਾਰਾ 37(2) ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਇਸ ਵਿੱਚ ਸਾਮਲ ਰੀਤੇ ਗਏ ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ ਜਾਬਤੇ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਤਹਿਤ ਰੀਤਾ ਗਿਆ ਹਰ ਹੁਕਮ ਅਧੀਲਯੋਗ ਹੋਵੇਗਾ, ਬਸਰਤੇ ਅਜਿਹਾ ਹੁਕਮ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਫੈਸਲਾ ਸੁਣਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਖਿਰਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਵਿਯਕਤੀਆਂ ਕਰਨ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਖਾਰਟੀ ਨੂੰ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਅਤੇ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਅਧਿਕਾਰ ਤੋਂ ਵਾਂਝਾ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਸਿਰਫ ਰਸਮੀ ਜਾਂ ਵਾਰਤਾਲਾਧ ਹੁਕਮ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਦੂਜੇ ਸਬਦਾਂ ਵਿਚ, ਅਜਿਹੇ ਹਰ ਹੁਕਮ ਅਧੀਲਯੋਗ ਹੋਣਗੇ, ਸਿਵਾਏ ਸਿਰਫ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆਤਮਕ ਹੁਕਮਾਂ ਜਾਂ ਆਦੇਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ ਜੋ ਖਾਰਟੀਆਂ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਜਾਂ ਦੇਣਦਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਤ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ। ਇਹ ਖੁੱਛਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜੇਕਰ ਯਾਰਾ 38 ਦੀ ਵਿਯਕਤੀਆਂ ਭਾਸ਼ਾ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਹਰੇਕ ਆਦੇਸ਼ ਅਧੀਲਯੋਗ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਹਨਾਂ ਆਦੇਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ ਅਧੀਲ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਨੂੰ ਸੀਮਤ ਕਰਨ ਦੀ ਕਿੱਥੇ ਜਾਣਿਜ ਹੈ, ਜੋ ਜਾਂ ਤਾਂ ਕੇਵਲ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆਤਮਕ ਹਨ ਜਾਂ ਆਦੇਸ਼ ਜੋ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਤ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਜਾਂ ਖਾਰਟੀਆਂ ਦੀਆਂ ਦੇਣਦਾਰੀਆਂ। ਇਸ ਦਾ ਜਵਾਬ ਸੁਧਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ ਫੈਸਲੇ, ਐਕਟ ਦੇ ਉਪਬੰਧ ਦਾ ਉਦੇਸ਼ ਅਤੇ 'ਅਰਡਰ' ਸਬਦ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਵਿੱਚ ਨਿਸਚਿਤ ਸੀਮਾ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਕਿਸੇ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਅਧੀਲਯੋਗ ਬਣਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਸਦਾ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਮਤਲਬ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਖਿਰਾਂ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਜਾਂ ਦੇਣਦਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਤ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਇੱਕ ਆਦੇਸ਼ ਹੈ। ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਸੰਬੰਧੀ ਆਦੇਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਬਾਹਰ ਰੱਖਣ ਦਾ ਸਬੰਧ ਹੈ, ਅਧੀਲਾਂ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਕਾਨੂੰਨ ਦੁਆਰਾ ਵਾਰਤਾਲਾਧ ਖੜਾਕ 'ਤੇ ਨਹੀਂ ਰੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ, ਅਸਲ ਵਿੱਚ, ਅਜਿਹੇ ਆਦੇਸ਼ ਖਾਰਟੀਆਂ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਜਾਂ ਦੇਣਦਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਇਸ ਅਰਥ ਵਿੱਚ ਸੰਭੀਰਤਾ ਨਾਲ ਪ੍ਰਭਾਵਤ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਕੋਈ ਬੇਨਿਯਮੀਆਂ। ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਵਿੱਚ ਅੰਤਮ ਅਧੀਲ ਖੜਾਕ 'ਤੇ ਚੁਣੌਤੀ ਲਈ ਹਮੇਸ਼ਾ ਖੁੱਲ੍ਹਾ ਹੋਵੇਗਾ। ਇਹ ਤੱਥ ਕਿ ਅਧੀਲਾਂ ਵਿਚੋਲੇ ਖੜਾਕਾਂ 'ਤੇ ਖਰਦਾਨ ਰੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਹਨ, ਇਸ ਦਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਦਾ ਸਮਰਥਨ ਕਰੇਗੀ ਕਿ ਉਸ ਖੜਾਕ 'ਤੇ ਸਿਰਫ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਸੰਬੰਧੀ ਬੇਨਿਯਮੀਆਂ ਨੂੰ ਅਧੀਲਯੋਗ ਬਣਾਉਣ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮੈਂ ਖਹਿਲਾਂ ਕਿਹਾ ਹੈ, ਅਧੀਲ ਨੂੰ ਐਕਟ ਦੇ ਸਕੱਸਟ ਉਪਬੰਧਾਂ ਅਧੀਨ ਰੀਤੇ ਆਦੇਸ਼ਾਂ ਤੱਕ ਸੀਮਤ ਕਰਨ ਨਾਲ ਸੰਭੀਰ ਬੇਨਿਯਮੀਆਂ ਹੋਵੇਗੀ, ਪਰ ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਮੈਨੂੰ ਅਧੀਲ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਖਰਦਾਨ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਵਿਵਸਥਾ ਦੇ ਦਾਇਰੇ ਨੂੰ ਖਟਾਉਣ ਦਾ ਕੋਈ ਵਾਜਬ ਨਹੀਂ ਦਿਖਾਈ ਦਿੰਦਾ। ਉਪਰੋਕਤ ਚਰਚਾ, ਇਸ ਲਈ, ਇਹ ਨਤੀਜਾ ਦਿੰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਕੋਰਟ ਵਿਯਕਤੀਆਂ ਕੰਟਰੋਲ ਦੁਆਰਾ ਰੀਤਾ ਗਿਆ ਹਰ ਆਦੇਸ਼, ਸਿਰਫ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆਤਮਕ ਆਦੇਸ਼ਾਂ ਜਾਂ ਆਦੇਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ ਜੋ ਖਿਰਾਂ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਜਾਂ ਦੇਣਦਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਤ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ, ਅਧੀਲ ਕਰਨ ਯੋਗ ਹੋਣਗੇ, ਬਸਰਤੇ ਇਹ ਐਕਟ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਜਾਂ ਅਧੀਨ ਰੀਤੇ

ਗਏ ਹੋਣ। ਕੋਡ ਆਫ ਸਿਵਲ ਪਰੋਸੀਜਰ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਹਰੇਕ ਆਦੇਸ਼ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਨੂੰ ਇਹ ਪਤਾ ਲਗਾਉਣ ਲਈ ਦੇਖਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਅਧਿਕਾਰ ਯੋਗ ਆਦੇਸ਼ਾਂ ਦੀ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ। ਕਮਿਸ਼ਨ ਨੂੰ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਆਦੇਸ਼ ਸਿਰਫ ਇੱਕ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੱਥ ਦੇ ਸਬੂਤ ਦੇ ਢੰਗ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹੈ ਅਤੇ, ਮੌਜੂਦਾ ਵਿਚਾਰ ਵਿੱਚ, ਇੱਕ ਪੁਸ਼ਟੀਕਾਰਤ ਪੁਸ਼ਟੀ ਦਾ ਇੱਕ ਆਦੇਸ਼ ਹੈ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤਾ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਜਾਂ ਦੇਣਦਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਪੁਸ਼ਟੀਕਾਰਤ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ, ਇਸਲਈ, ਅਧਿਕਾਰਤ ਯੋਗ ਆਦੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਹੈ।

ਸਾਨੂੰ ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਲਈ ਟਿਰਬਿਊਨਲ ਨੂੰ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਕੀ, ਇਸ ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਅਤੇ ਹਾਲਾਤਾਂ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਇਹ ਹੁਕਮ ਧਿਰਾਂ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਅਤੇ ਦੇਣਦਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਪੁਸ਼ਟੀਕਾਰਤ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ। ਮੈਨੂੰ ਇਸਦੇ ਲਈ ਕੋਈ ਵੀ ਤਰਕ ਨਹੀਂ ਮਿਲਦਾ, ਕਿਉਂਕਿ ਸਾਰਾ ਮਾਮਲਾ ਸਾਡੇ ਸਾਹਮਣੇ ਹੈ ਅਤੇ ਵਿਵਾਦ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਨੂੰ ਧਿਰਾਂ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ, ਮੈਨੂੰ ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਰੁਕਾਵਟ ਨਹੀਂ ਦਿਸਦੀ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਆਦੇਸ਼ ਇੱਕ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜਿਸ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਅਧਿਕਾਰਤ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਟਿਰਬਿਊਨਲ .

ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ, ਇਹ ਅਧਿਕਾਰ ਅਸਫਲ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ: ਖਾਰਜੀਆਂ ਨੂੰ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਆਪਣੇ ਖਰਚੇ ਚੁੱਕਣ ਲਈ ਛੱਡਣਾ.

ਬੀ.ਆਰ.ਟੀ

Disclaimer:

ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਆਂ ਨਿਰਣਾ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾਂ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ, ਨਿਆਂ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

Surinder Kumar